

ECO CHIC: Ontwerper Robert Kolenik bekent kleur

Tijdens zijn studie economie vloog hij de wereld over als model. Tegenwoordig richt deze *self-made man* zich, uit milieu-overwegingen en vanwege de arbeidsvoorwaarden, bij voorkeur op Europa. Robert Kolenik, één van de *hotste* interieur designers van dit moment, is groen en de belichaming van 'eco chic'.

TEKST CLAUDIA KOOPMAN FOTOGRAFIE RENE VAN DONGEN (WWW.DONDIGI.NL)

Feestmaand of niet: voor Robert Kolenik (30) is december *business as usual*. Zelfs een fikse verkoudheid verandert daar niks aan. We spreken de veelgevraagd ontwerper in de auto onderweg naar een klant. 'Fijn dat het zo even kan. Het zijn een beetje hectische dagen voor me,' spreekt hij ietwat nasaal en met gevoel voor understatement. Sinds hij zich vier jaar geleden fulltime op ontwerpen ging toelagen, is zijn ster als een komeet omhoog geschoten. Maar tijd om terug te blikken heeft hij eigenlijk niet, maar voor Villa d'Arte doet hij het bij uitzondering toch.

GROENTJE

'Het begon allemaal in 2004, toen ik als pas afgestudeerde econoom besloot tijdelijk in het bedrijf van mijn vader aan de slag te gaan. Ik was drieëntwintig en kon na dat drukke examenjaar wel wat rust gebruiken. Ik had wat tijd nodig om te bedenken wat ik nu eigenlijk met mijn leven wilde gaan doen.' Om niet werkloos thuis te zitten ging hij aan de slag in het 'klusbedrijf' van zijn vader. Toen deze zes maanden later plots kwam

te overlijden werd Robert voor een moeilijke keuze gesteld: het levenswerk van zijn vader voortzetten of het bedrijfsleven ingaan. 'Ik besloot tot het eerste en dat viel helemaal niet mee. Klusbedrijf dekt de lading ook niet echt, eigenlijk deden we veel meer dan dat. In de bouw had ik amper ervaring en naast de administratie moest ik ineens complete verbouwingen begeleiden en uitvoeren. Ik heb twee werknemers in dienst genomen en alle informatie die ik tot me kreeg heb ik letterlijk als een spons opgezogen. Dat ging wonderwel goed en na twee jaar had ik een mooie portfolio van opgeknapte en verbouwde huizen opgebouwd.' Op dat moment werd hij benaderd door een vormgever uit Nijmegen voor een horeca-project. Het was een schitterende kans die Robert niet wilde laten lopen. 'Helaas bleken de door hem opgestelde offertes nogal bezijden de werkelijkheid, maar ik heb het project wel afgerond en de klant bijgestaan met advies. De brouwerij waardeerde dit enorm en informeerde of ik misschien niet zelf ook ontwerpen kon maken.' Wat de jonge ondernemer aan ervaring miste, compenseerde hij ruimschoots met lef. Robert huurde in allerijl een

kantoor, nodigde de heren uit en sleepte de opdracht binnen. 'Via mijn broer kende ik een architect, die heb ik voor het eerste project in de arm genomen en van hem heb ik de kunst afgekeken. Het tweede project deed ik zelf en dat won nota bene een prijs voor de mooiste cocktailbar van Nederland!' De successen volgen elkaar dan snel op want ook de volgende twee, voor de brouwerij uitgevoerde projecten, krijgen alle lof toegezwaaid. Ze worden zelfs gepubliceerd in het internationaal uitgegeven Frame Designboek. Een hele grote eer voor een autodidact groentje. Had hij dan nooit het idee dat het hem allemaal boven het hoofd aan het groeien was? 'Zeker wel,' haast hij zich te zeggen. 'Maar ik had het geluk de juiste mensen om me heen te hebben. Ik had inmiddels ontwerper Eric Kuster ontmoet en hem voorgelegd dat ik twijfelde of ik wel goed zat met mijn visie. Hij bood aan naar mijn ontwerpen te kijken voordat ik ze zou presenteren. Zijn oordeel: ik moest er helemaal niets aan veranderen. Deze positieve feedback, de prijs en de publicaties gaven mijn zelfvertrouwen zo'n boost dat ik het na twee keer al zonder *second opinion* aandurfde.'

ECO CHIC DESIGN

Robert was na drie jaar zelfs zo zeker van zijn zaak, dat hij in 2008 besloot met het klusbedrijf te stoppen om zich uitsluitend toe te leggen op ontwerpen en sinds 2010 in het bijzonder op 'eco chic design'. 'Het gekke is dat ik, totdat ik begon als interieurontwerper, nooit over zo'n carrière had nagedacht. Al waren er achteraf wel aanwijzingen. Als student had ik bijvoorbeeld op mijn zolderkamer een oud bad met een houten ombouw en indirecte verlichting eromheen geïnstalleerd. Achteraf gezien vond ik dingen samenstellen altijd al heel erg leuk.' Zijn gevoel voor luxe en esthetiek werd bovendien gestimuleerd door een interessante bijbaan als model. 'In mijn studententijd kwam ik al op de meest fantastische plekken terecht. In luxe hotels en designappartementen in New York of L.A. Ik was altijd in de weer met een camera om foto's van de interieurs te maken omdat die mij toen al enorm inspireerden.'

Werkweken van zo'n zeventig uur ziet Robert dan ook niet als een opgave. 'Ik ben bezig met mijn passie. Bovendien heb ik

hartstikke leuke klanten voor wie ik de mooiste dingen mag maken. Per project is het meeste *custom made*. De grootste uitdaging vind ik om dingen te maken die nog niet in een boekje voorkomen. Dat vergt van iedereen met wie ik werk wel een extra inspanning. Ik merk direct of mensen daarvoor open staan of niet. Inmiddels heb ik een droomteam van specialisten om me heen die alles kunnen maken wat ik bedenkt. Onder wie Niels Boley van Boley Haarden.' Robert over Niels: 'Hij is een zeer succesvol en integer ondernemer, die mij alle vertrouwen geeft en die alles kan maken wat ik bedenkt. Dat vind ik fantastisch. Ook met duurzaam beddenmerk Lavital heb ik een hechte samenwerking opgebouwd. Hun bedden zijn fairtrade en ecologisch en hebben een *lifetime traceability*, dat wil zeggen dat als er ooit een veertje stukgaat, dit weer precies naar de pasvorm van je lichaam vervangen wordt.'

Dat vakmanschap inspireert mij enorm.' Robert beperkt zich echter niet tot interieur. 'Voor het bedrijf The New Motion heb ik onlangs een carport ontworpen, gemaakt van de nieuwste typen semi-transparante zonnepanelen. Deze carport levert 4000-5000 KW stroom waardoor je er niet alleen je auto mee kunt opladen, maar tevens je gehele woning van stroom kunt voorzien.' En dat sluit dan ook weer mooi aan bij zijn laatste samenwerking met het exclusieve elektrische automerk Fisker, waarover later dit jaar meer te melden valt.

VOORLOPER

'Dankzij al deze allianties met vakmensen heb ik op creatief vlak eigenlijk geen beperking.' Behalve dan op het gebied van ontwikkelingen? 'Ja, helaas kan een interieur nog niet volledig ecologisch zijn. Ook is niet altijd duidelijk hoe iets als groen te beoordelen. Hoe duurzaam is bijvoorbeeld een houten vloer die je na een lekkage eruit moet slopen? Verder probeer ik al mijn grondstoffen uit Europa te halen, omdat ik weet dat het hier met de lonen degelijk geregeld is en er zo min mogelijk ingevlogen hoeft te worden. Ik vind dat belangrijk. Kijk om je heen: er gebeuren zoveel dingen die ons laten inzien dat het echt anders moet. Alleen is "eco" nog zo'n rekbaar begrip. Veel bedrijven gebruiken de term om zich een groen karakter aan te meten, dat is commercieel interessant voor ze. Aan de andere kant vind ik alle aandacht voor bewustere productkeuze goed.' Robert loopt op het gebied van ecologisch design in Nederland absoluut voorop. 'Het begon mij in 2010 op te vallen, toen ik op internationale woonbeurzen steeds meer ecologische producten ontdekte. Tot die tijd associeerde ik groen met geitenwollen sokken, maar naarmate ik me er in ging verdiepen ontdekte ik dat *high-end custom made design* en duurzaam uitstekend samen kunnen gaan. Gelukkig weten inmiddels steeds meer producenten mij te vinden, want het bijhouden van alle ontwikkelingen kost enorm veel tijd. Ecoboards bijvoorbeeld, dat zijn mdf- of spaanplaten van afvalproducten uit de landbouw. Deze maken geen gebruik van hout, maar van agrarische overschotten die anders zouden worden verbrand of gecomposteerd. Denk aan suikerriet, tarwe, koolzaad, mais enzovoorts. De overschotten worden dan samengeperst tot platen. Deze platen hebben een negatieve *carbon footprint*, dat wil zeggen dat ze CO2 uit de lucht nemen. Dit is niet nieuw, het bestaat al twintig jaar en het kan toegepast worden in keukens, kasten, bedden, bankframes. Het is brandvaster, watervaster en op alle fronten beter dan welk ander plaatmateriaal.' Hoe kan het dan dat nie-

mand dit weet of het materiaal gebruikt? Kolenik: 'Commerciële belangen vrees ik. Mijn interieurs zijn modern met een mix van klassieke en retro details. Denk bijvoorbeeld aan een Perzisch tapijt dat opnieuw is ingekleurd en ineens een unieke *eyecatcher* wordt. Of kroonluchters van gerecyclede handgeblazen glazen bollen. Het is *high-end*, absoluut, maar smaakvol én op de meest verantwoord mogelijke manier gedaan. Onlangs had ik hierover nog een interessante discussie met iemand. Omdat mijn klanten in het "hogere" segment zitten, hebben de meesten een zwembad in hun huis. De persoon waarmee ik discussieerde vond dan dat ik in plaats daarvan een eco-zwembad zou moeten aanleggen. Mijn clientèle staat open voor veranderingen, maar zwemmen in een onverwarmde visvijver is niet bespreekbaar. Ik zie dat niet als een beperking. Juist daar ligt mijn uitdaging, het is aan mij om manieren te bedenken om een zwembad alsnog zo ecologisch mogelijk te maken. De zwembaden die ik plaats zijn 50% zuiniger en worden verwarmd door aardwarmte of zonnepanelen. Het bad wordt gereinigd zonder chemicaliën en is even zuiver als bronwater. Eco chic is voor mij geen marketingterm, het is een lifestyle.'

Toch is het volgens Robert niet zo dat kiezen voor ecologisch per definitie duurder betekent. 'In ieder geval niet als het gaat

om ontwerpen. De grootste kostenpost is arbeid en of ik nu werk met ecologisch materiaal of niet, de hoeveelheid arbeid blijft hetzelfde. Als het gaat om een consument die op zoek is naar individuele ecologische producten waarschijnlijk wel, omdat er natuurlijk geen massa in is. Er worden tegenwoordig ledlampen gemaakt die dezelfde sfeer kunnen geven als halogeenverlichting, maar die kosten per stuk nog zo'n € 80 à € 90. Als je bedenkt dat er al snel vier in een armatuur gaan, is dit natuurlijk een flinke investering. Daarentegen verbruiken ze maar zeventien watt, dus binnen drie jaar verdienen je de investering terug. Dat zijn keuzes.

Door mijn werk ben ik ook privé veel bewuster gaan leven. Ik sport, zorg dat ik voldoende slaap krijg en eet zoveel mogelijk biologisch. Er komt nu heel veel op me af en het is dan ook het moment om flink gas te geven. Het scheelt dat mijn werk mijn passie is en als ik met die passie niet alleen mijn cliënten blij kan maken, maar ook de wereld een klein beetje beter maak, dan ben ik lekker bezig denk ik.'

Voor meer informatie: www.kolenik.com

